

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. október hó 22. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta az alábbi

**ítéletet:**

Az előre kitervelten, nyereségvágyból elkövetett emberölés büntette és más bűncselekmények miatt **I.r. vádlott** és társai ellen indult büntető ügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2014. július hó 17. napján kelt 15.B.132/2012/143. számú ítéletét **I.r. vádlott** és **II.r. vádlott** vádlottakkal szemben **megváltoztatja**.

**Az I.r. vádlott** terhére rótt garázdaság vétsége, míg a **II.r. vádlott** terhére rótt emberölés büntette tekintetében a rendbeliségre utalást mellőzi.

A vádlottakat - helyesen - mellékbüntetésként a közügyektől tiltja el.

A vagyonelkobzást vádlottanként külön-külön 1.000.000.- (egymillió) - 1.000.000.- (egymillió) forint erejéig tekinti elrendeltnek.

**Az I.r. vádlott** és a **II.r. vádlott** - helyesen - a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatóak feltételes szabadságra.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből **az I.r. vádlottat** 4.713.945.- (négymillió-hétszáztizenháromezer-kilencszáznegyvenöt) forint, **II.r. vádlottat** 5.086.725.- (ötmillió-nyolcvanhatezer-hétszázhuszonöt) forint megfizetésére kötelezi, egyúttal az egyetemleges kötelezést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az **I.r. vádlott** és **II.r. vádlottakkal** szemben helybenhagyja.

**Az I.r. vádlott** és **II.r. vádlottak** által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítja.

**A I.r. vádlott** állandó lakóhellyel nem rendelkezik.

**A II.r. vádlott** állandó lakóhelye: ...

A másodfokú eljárásban felmerült összesen 27.160.- (huszonhétezer-százhatvan) forint bűnügyi költséget a **II.r. vádlott** köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

#### I n d o k o l á s :

A Budapest Környéki Törvényszék 2014. július hó 17. napján kihirdetett 15.B.132/2012/143. számú ítéletével az **I.r. vádlott** bűnösségét emberölés büntetében mint felbujtó (Btk.160.§ (1), (2) bekezdés a) és b) pont), löfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntetében mint bűnsegéd (Btk.325.§ (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés a) pont), 1 rendbeli garázdaság vétségében (Btk.339.§ (1) bekezdés) állapította meg, és ezért őt halmazati büntetésül 18 év szabadságvesztésre és 10 év közügyektől való eltiltásra ítélte.

A **II.r. vádlott** bűnösségét 1 rendbeli emberölés büntetében (Btk.160.§ (1), (2) bekezdés a) és b) pontja), löfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntetében (Btk.325.§ (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés a) pont), magánlaksértés büntetében (Btk.221.§ (1), (2) bekezdés b) pontja) állapította meg, és ezért őt halmazati büntetésül 17 év szabadságvesztésre és 10 év közügyektől való eltiltásra ítélte.

A törvényszék a szabadságvesztést az **I.r. vádlott** és a **II.r. vádlottal** szemben fegyházban rendelte végrehajtani, rendelkezett a vádlottak esetében egymillió forint erejéig a vagyonekbejárásról, döntött a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről is.

Az elsőfokú bíróság a **III.r. vádlottal** szemben is határozott, azonban a Fővárosi Ítélető tábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.360/2014/47-I. számú végzésével a **III.r. vádlottal** szemben folytatott büntetőeljárást elkülönítette, és vele szemben a büntetőeljárást felfüggesztette, mivel a másodfokú bírósági eljárásban szerzett 35. alszámú igazságügyi orvosszakértői vélemény szerint a **III.r. vádlott** gyógyíthatatlan, súlyos betegségben szenved, tartósan kábító hatású fájdalomcsillapítót kap, az eljárásban való részvétele kizárt.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész mindhárom vádlott esetében súlyosításért, az **I.r. vádlott** enyhítésért, védője részbeni téves minősítés miatt enyhítésért, a **II.r. vádlott** és védője enyhítésért, míg a **III.r. vádlott** és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítés érdekében fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.11/2013/7. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket pedig nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint a törvényszék a tárgyalás során több eljárási szabályt is megsértett az alábbiak szerint.

Megsértette a Be.250.§ (2) bekezdés h) pontjában írt rendelkezést, a vádlottak előzetes letartóztatásának 2013. júniusában és 2014. júniusában esedékes felülvizsgálatot elmulasztotta, több esetben nem állapítható meg, hogy a Be.296.§ és 297.§-ban foglaltak közül mely rendelkezés alapján olvasta fel a tanúk korábbi vallomásait, és a **III.r. vádlott** tekintetében szükségtelenül rendelt ki 2014. február hó 25. napján grafológus szakértőt, mellyel 318.600 forint indokolatlan költséget okozott. Az ügyészi álláspont szerint ezek az eljárási szabálysértések ugyanakkor az érdemi elbírálásra nem voltak hatással.

A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az első fokon eljáró törvényszék ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, a tényállást mérlegelési jogkörében eljárva helyesen állapította meg, a megállapított tényállás mentes a megalapozatlansági hibáktól, felülbírálatra alkalmas. A megalapozott tényállás megváltoztatására az ügyészi álláspont szerint nincs lehetőség a másodfokú eljárásban.

A törvényszék okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, és helyesen minősítette az általuk elkövetett cselekményeket is, törvényesen alkalmazta az elbíráláskor hatályos anyagi jogi rendelkezéseket. A főügyészi érvelés szerint a büntetés kiszabási körülmények értékelése során a törvényszék a vádlottak javára és terhére jelentkező enyhítő és súlyosító tényezőket helyesen tárta fel, mindezek alapján azonban a kiszabott büntetés egyik vádlott esetében sem felel meg a büntetési céloknak.

A fentiekre figyelemmel indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét változtassa meg, mindhárom vádlott büntetésének tartamát emelje fel, a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést úgy módosítsa, hogy további 318.600 forint is az államot terhelje. Egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

**Az I.r. vádlott** védője a Fővárosi Ítéltáblához 2015. május hó 22-én érkezett beadványában a fellebbezését megindokolta. Előadta, hogy a védelem az élet elleni cselekményt nem felbujtóként, hanem bűnsegédként valósította meg, ezért a büntetés enyhítésére tett indítványt. Utalt rá, hogy a bizonyítási eljárás igen részletes, mindenre kiterjedő volt, azonban az I.r. vádlott terhére csak a bűnsegédi bűnrészség róható, továbbá a nyereségvágy, mint minősítő körülmény sem állapítható meg.

**Az I.r. vádlott** a Fővárosi Ítéltáblához 2015. szeptember hó 15. napján érkezett beadványában kifejtette, ha nem is ért egyet az elsőfokú bíróság jogi minősítésével, azt elfogadja. Hibásnak érzi magát, mert a bűntársát hagyta odamenni fenyegetőzni és „kisiklottak az események”. Utalt rá, hogy az orvosi dokumentumokat, valamint a büntetés-végrehajtási intézetben kiválóan végzett munkájáról az igazolásokat csatolni fogja a másodfokú nyilvános ülésen. A fentiek alapján a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

Az ügyész a nyilvános ülésen az írásbeli átiratában foglaltakat azzal tartotta fenn, hogy értelemszerűen mellőzte a **III.r. vádlottat** érintő részeket, mivel vele szemben a büntetőeljárás felfüggesztésre került. Az eljárási szabálysértésekre vonatkozó pontokat fenntartotta azzal, hogy ezek az érdemi elbírálást nem befolyásolták.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a nyilvános ülésen indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét az **I.r. vádlott** és a **II.r. vádlottakkal** szemben változtassa meg, a kiszabott büntetések tartamát emelje fel, továbbá a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést módosítsa.

**Az I.r. vádlott** védője a nyilvános ülésen az írásban benyújtott fellebbezésében foglaltakat fenntartotta, az abban leírtakat tovább részletezte. Hangsúlyozta, hogy a büntetés kiszabása körében kiemelt jelentősége kell, hogy legyen a sértetti közrehatásnak, ami az elsőfokú bíróság ítéletében már megjelenik, de álláspontja szerint nem kapott kellő súlyt. Kiemelte azt is, hogy a törvényszék a **II.r. vádlott** nyomozás során tett beismerő vallomásra alapította az ítéleti tényállást, ezért ezt nem támadhatja amennyiben az elsőfokú bíróság ezt a vallomást elfogadta, akkor neki is el kell fogadnia. A vádlottak javára szólóan, azonban a sértetti közrehatásban megnyilvánuló méltányolható ok nyomatékos enyhítő körülmény.

Összességében indítványozta, hogy a védenca terhére rótt élet elleni bűncselekmény jogi minősítését megváltoztatva a másodfokú bíróság enyhítse a kiszabott szabadságvesztés büntetést.

A **II.r. vádlott** védője a nyilvános ülésen elmondott felszólalásában az I.r. vádlott védőjének perbeszédében foglaltakat maradéktalanul osztotta. Az ítélet megváltoztatására tett indítványt azzal, hogy az elsőfokú bíróságnak a védenca bűnösségére vont következtetését nem vitatta. Kiemelte a II.r. vádlott javára értékelhető enyhítő körülményeket, utalva arra is, hogy az elszaporodottság sematikus értékelésével nem ért egyet. Hangsúlyozta azt is, hogy a **II.r. vádlott** részéről elhangzott kijelentés, ami a rendkívüli megbánására utal, szintén a javára értékelendő, ezért a büntetés enyhítését kérte.

Az **I.r. vádlott** a nyilvános ülésen az utolsó szó jogán előadta, hogy a családjának fokozottan szüksége van rá, különös tekintettel a kisfia súlyos betegségére. Hozzátette, hogy mérhetetlenül sajnálja a kialakult helyzetet, és kérte a bíróságot annak biztosítására, hogy bizonyítani tudja, jó útra tér.

A **II.r. vádlott** a nyilvános ülésen az utolsó szó jogán csatlakozott a védőjéhez és még egyszer bocsánatot kért a sértett hozzátartozóitól, elmondva, hogy sajnálja, ami történt, megbánta, amit tett.

Az ítélet ellen bejelentett kétirányú fellebbezések az alábbiak szerint nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla az ügyészi és a védelmi perorvoslatok folytán bírálta felül a Be.348.§ (1) bekezdése alapján a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét és az azt megelőző elsőfokú bírósági eljárást. A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2015. október hó 22. napján megtartott nyilvános ülésen meghozott 2.Bf.360/2014/47-I. számú végzésével a **III.r. vádlott** vonatkozásában az eljárást elkülönítette és vele szemben a büntetőeljárást felfüggesztette, ezért a felülbírálat kizárólag az **I.r. vádlott** és a **II.r. vádlottal** szemben hozott ítéleti rendelkezésekre valamint a velük szemben folyt bírósági eljárásra terjedt ki.

A Budapest Környéki Törvényszék túlnyomórészt az eljárási szabályok megsértése nélkül folytatta le a bizonyítási eljárást.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában írt, nyilvános ülésen fenntartott eljárási kifogásaira figyelemmel a másodfokú bíróság az alábbiakra kíván rámutatni.

A Budapest Környéki Törvényszék a bizonyítási eljárás lefolytatása során az ügy érdemére kiható perrendi szabályt nem sértett. Az iratokból megállapítható, hogy a törvényszéknek a tárgyalásról készített jegyzőkönyvei valóban nem tartalmazzák azt a feljegyzést, amelyből megállapítható lenne: a jegyzőkönyv a tárgyalással egyidejűleg készült-e, illetve ha nem, mi a jegyzőkönyv írásba foglalásának napja (Be.250.§ (2) bekezdés h) pont). Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság valóban megsértette a Be. fenti szabályát.

A másodfokú bíróság ugyanakkor megjegyzi, hogy a Be-ben szabályzott fenti előírás tartalmát tekintve nem valóságos perrendi szabály, hanem ügyviteli jellegű előírás. A fenti ügyviteli jellegű követelménynek a megsértése valódi eljárási szabálysértésként nem is értékelhető.

A rendelkezésre álló iratokból az is megállapítható - egyezően az ügyészi átirattal - , hogy a Budapest Környéki Törvényszék valóban nem intézkedett a Be.132.§ (2) bekezdésében meghatározott előzetes letartóztatás indokoltságának felülvizsgálata iránt, azonban ez a mulasztás az ügydöntő határozat érdemi rendelkezéseire nem hatott ki, a lefolytatott bizonyítás törvényességét sem érintette és figyelemmel az előzetes letartóztatás indokoltsága körében hozott határozatok perjogi jellegére ez a mulasztás a vádlottak előzetes fogvatartásának törvényességét sem érintette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség által felvetett, tartalmát tekintve az elsőfokú eljárással szemben megfogalmazott kifogás az iratok tartalma szerint ugyancsak nem bír kellő alappal.

Az ügyészi állásponttal szemben, a rendelkezésre álló iratokból egyértelműen megállapítható, hogy az ügyész a Be.217.§ (3) bekezdés h) pontja alapján már a vádiratban indítványt tett az ott felsorolt tanúk nyomozás során előadott vallomásainak a felolvasására. Az iratanyagból az is egyértelműen kitűnik, hogy a törvényszék tanácsának elnöke a Be.296.§ (2) bekezdés a) pontja alapján perrendszerűen olvasta fel - a vádiratban előterjesztett ügyészi indítványra is figyelemmel - a szóban forgó tanúk vallomását (37. számú tárgyalási jegyzőkönyv 11. oldal, 54. számú tárgyalási jegyzőkönyv 3., 5., 27. oldal, 75. számú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldal).

Ugyanakkor a Budapest Környéki Törvényszék eljárási szabályt sértett, amikor az **I.r. vádlott** I.r. vádlottal szemben végzett poligráfós vizsgálat eredményét a tárgyalás anyagává tette és azt bizonyítékként értékelte (nyomozati irat 13. kötet 4159. oldal, elsőfokú ítélet 57. oldal).

A Fővárosi Ítéltábla 5/2014. (IX.29.) BK. véleménye szerint a bírósági eljárásban a törvény kizáró rendelkezése alapján nincs lehetőség arra, hogy a poligráfós vizsgálatot tartalmazó jegyzőkönyv okirati bizonyítékként felhasználásra kerüljön. A poligráfós vizsgálat eredménye nem minősül bizonyítási eszköznek és így a bíróság a bizonyítékok között sem értékelheti. A Be.76.§ (1) bekezdésében a bizonyítás eszközeit a jogalkotó kizárólagos jelleggel sorolja fel, és ezek között a poligráfós vizsgálat eredményeképpen létrejött szaktanácsadói vélemény nem szerepel.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a bizonyítékok köréből az **I.r. vádlott** poligráfós vizsgálatáról készült szaktanácsadói véleményt kirekesztette.

A fentiekre tekintettel rögzíthető, hogy a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség által felhozott eljárási kifogások túlnyomórészt alaptalannak bizonyultak, míg a másodfokú bíróság által észlelt eljárási szabálysértés a Be.375.§ (1) bekezdése alapján nem minősült olyan relatív eljárási szabályszegésnek, amely az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezéséhez vezethetett volna.

A Budapest Környéki Törvényszék széleskörű bizonyítási eljárást lefolytatva az ügyfelderítési kötelezettségének teljességgel eleget tett. A beszerzett bizonyítékokat megfelelő terjedelemben logikusan értékelte, egymással összevetve mérlegelte. A törvényes mérlegelése eredményeképpen helyesen járt el, amikor az ítéleti tényállást - lényegét tekintve - a **II.r. vádlott** nyomozás során tett önmagát és az **I.r. vádlottat** terhelő vallomásaira, továbbá az ezt mindenben alátámasztó egyéb bizonyítékokra alapította.

**Az I.r. vádlott** és védője által felvetettekre figyelemmel a másodfokú bíróság az alábbiakat kívánja rögzíteni.

Az elsőfokú bíróság a logika szabályainak megfelelően döntött a **II.r. vádlott** nyomozati vallomásának elfogadása mellett, nem csupán azért, mert ebben önmagát is terhelte a **II.r. vádlott**, hanem azért is, mert e vallomást az egyéb személyi és tárgyi bizonyítékok továbbá a szakértői bizonyítás eredményei is maradéktalanul megerősítették.

A **II.r. vádlott** a nyomozás során - védője jelenlétében - előadott vallomásában a sértettel történt dulakodásról nem adott számot, ezt csupán jóval később a tárgyalási szakban kézzel írott vallomásában hangoztatta (nyomozati irat 14. kötet 4335. oldaltól, 37. számú tárgyalási jegyzőkönyvhöz csatolt kézzel írott **II.r. vádlotti** vallomás).

A sértetti testhelyzet, a sértettre leadott lövések száma és iránya tekintetében a **II.r. vádlott** nyomozás során előterjesztett, az **I.r. vádlottat** is terhelő vallomása mindenben egybevágott a rendelkezésre álló igazságügyi orvos-, fizikus- és fegyverszakértői véleményekkel, valamint **tanú1**

tanú vallomásaival is. A helyszínen két darab lövedéket és ehhez tartozó két darab töltényhüvelyt találtak. A **II.r. vádlottnak** a két lövés leadásának körülményeire vonatkozó nyomozati vallomását úgy a lövések iránya, mint a célba érése tekintetében az igazságügyi fizikus, és igazságügyi orvosszakértők maradéktalanul alátámasztották. Megerősítette továbbá a **II.r. vádlott** nyomozati vallomását **tanú1** tanú nyilatkozata is, aki a szomszédból - a szóban forgó elkövetési időszakban - röviddel egymás után két puffanást (lövést) hallott.

Mindezekre figyelemmel helyes mérlegelési elvet alkalmazva fogadta el a **II.r. vádlott** nyomozati vallomásának azt a részét is a törvényszék, amely a következetes és más bizonyítékokkal alátámasztott vallomási részhez tartozott, azonban már más bizonyítékkal meg nem erősített nyilatkozatnak minősült.

A **II.r. vádlott** ugyanis a fenti önmagát terhelő beismerő vallomásai során előadta, hogy az **I.r. vádlottól** tudta, hogy sok pénze van elrejtve **sértettnek** (nyomozati irat 14. kötet 4355. oldal). Azt is elmondta ekkor: az **I.r. vádlott** említette meg, hogy meg kellene ölni a ...-t (nyomozati irat 14. kötet 4343. oldal utolsó előtti bekezdés).

A fentiek alapján helyesen vetette el a törvényszék az **I.r. vádlott** azon védekezését, miszerint **sértett** megölésének ötlete nem tőle származott, továbbá az ölési cselekményre azért került sor, mert **a sértett** és a **II.r. vádlott** dulakodni kezdtek (nyomozati irat 13. kötet 4109-4117. oldal).

Az **I.r. vádlott** fenti védekezését nemcsak a **II.r. vádlott** következetes vallomásai cáfolták meg, hanem a sértett holttestét boncoló orvosok által előterjesztett igazságügyi szakértői vélemény is, amely szerint a sértetten semmiféle dulakodási nyom nem volt észlelhető (nyomozati irat 9. kötet 2315. oldal).

A Fővárosi Ítéletábrla álláspontja szerint a Budapest Környéki Törvényszék által helyes mérlegelés útján megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, az az alábbi kiegészítéssel és helyesbítéssel irányadó volt a felülbírálat során.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az iratok tartalma, továbbá az **I.r. vádlottnak** a másodfokú bíróság nyilvános ülésén tett nyilatkozata és az általa csatolt okirat alapján az alábbiakkal egészíti ki, illetve helyesbíti.

- az elsőfokú ítélet 24. oldalának első bekezdése akként pontosítandó, hogy a **II.r. vádlott** a második lövéssel **a sértettet** nem a bal, hanem a jobb szeme alatt találta el az arcán (nyomozati irat 9. kötet 2313. oldal utolsó bekezdése igazságügyi orvosszakértői vélemény, a boncolásról készült fényképek: nyomozati irat 2. kötet 325. oldaltól, a szakértő tárgyaláson tett nyilatkozata: 67. számú tárgyalási jegyzőkönyv 6-7. oldal, elsőfokú ítélet 26. oldal 9. bekezdésében a sérülések leírása).

- az **I.r. vádlott** 2011. március hó 29. napján született kiskorú gyermeke megkésett mozgás- és beszédfejlődés rendellenességben szenved (a nyilvános ülésen csatolt orvosi dokumentáció valamint az **I.r. vádlott** nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján).

A fenti kiegészítéssel és helyesbítéssel teljes körűen megalapozottá vált ítéleti tényállás a másodfokú eljárásban - a Be.351.§ (1), 352.§ (2) bekezdésére is figyelemmel - irányadó volt.

A Budapest Környéki Törvényszék okszerűen következtetett az **I.r. vádlott** és a **II.r. vádlottak** bűnösségére, valamennyi terhükre rótt cselekmény tekintetében.

Az elsőfokú bíróság törvényesen járt el, amikor a Btk.2.§ (2) bekezdését alkalmazva mindkét vádlott esetében az elbíráláskor hatályos új büntető anyagi jogi rendelkezéseket alkalmazta, mivel

ezek mindkét vádlottra nézve enyhébb elbírálást eredményeztek. A törvényszék e körben kifejtett indokaival az ítélet tábla egyetértett azzal, hogy a hivatkozott büntető kollégiumi vélemény száma helyesen: 4/2013.(X.14.) (elsőfokú ítélet 66. oldal utolsó előtti bekezdés).

Nem tévedett a törvényszék **az I.r. vádlott** és a **II.r. vádlottak** terhén megállapított bűncselekmények jogi minősítése tekintetében sem, valamint a cselekmények minősítése alapjául szolgáló jogi indokolása is megfelel az anyagi jogi rendelkezéseknek továbbá a bírói gyakorlatnak.

**Az I.r. vádlott** és védője által felhozott jogi érvekre figyelemmel az ítélet tábla az alábbiakra mutat rá.

Az irányadó tényállás alapján alappal nem vitatható, hogy az elsőfokú bíróság **az I.r. vádlott** élet elleni bűncselekményét felbujtóként elkövetett a Btk.160.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) és b) pontja szerint minősülő emberölés büntetvényének minősítette. Ahogy azt az ítéleti tényállás (19. oldal utolsó előtti bekezdés) irathűen tartalmazza **az . vádlott** már 2011. áprilisában elhatározta, hogy megöli a sértettet és elhoz tőle annyi pénzt, amiből az anyagi helyzetét javítani tudja.

A viszonylag hosszas és alapos tervezésbe az I.r. vádlott bevonta a **II. vádlottat** is, aki az I.r. vádlott rábíró tevékenysége hatására hajtotta végre az ölési cselekményt.

Az eset összes körülményeiből az is megállapítható, hogy az I.r. vádlott volt abban a helyzetben, hogy egyáltalán **sértett** anyagi körülményeiről tudomást szerezzen, továbbá neki alakult ki feszült viszonya a sértettel, ezért pusztán ezek a körülmények is arra utalnak, hogy a sértett megölésének ötlete kizárólag tőle származhatott, az ölési cselekményre ő bírta rá a **II.r. vádlottat**.

A fentiek alapján az ölési cselekmény többszörösen minősített alakzatának megállapítása valamint **I.r. vádlottnak** az élet elleni cselekményhez nyújtott felbujtói minősége a Btk.14.§ (1) bekezdésére is figyelemmel nem vitás.

A Budapest Környéki Törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket mindkét vádlott esetében túlnyomórészt helyesen sorolta fel. A másodfokú eljárásban kiegészített ítéleti tényállásra figyelemmel további enyhítő tényező az I.r. vádlott oldalán a kiskorú gyermeke betegsége. Az I.r. vádlott kezdeményező szerepe a felbujtói bűnrészesi magatartása miatt nem értékelhető súlyosító tényezőként, mert ez ugyanazon körülménynek a kétszeres értékelését jelentené. A másodfokú bíróság szintén nem értékelte súlyosító tényezőként az elsőfokú bíróság által figyelembe vett elszaporodottságot, mivel ezt statisztikai adatok nem támasztják alá és ilyen köztudomású tény sem áll a bíróság rendelkezésére. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által a vádlottak javára értékelt büntetlen előéletet ugyan figyelembe vette, de azzal, hogy a vádlottak terhén megállapított kiemelkedő tárgyi súlyú, többszörösen minősülő élet elleni bűncselekmény miatt ennek nyomatéka a bírói gyakorlat szerint igen kis súllyal vehető csak figyelembe.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által **I.r. vádlott és II.r. vádlottakkal** kiszabott fő- és mellékbüntetés törvényes, kellően szolgálja a Btk.79.§ -ában meghatározott büntetési célokat, ezért sem súlyosításukra, sem enyhítésükre nincs törvényes lehetőség.

A Btk.33.§ (2) bekezdése alapján a közügyektől eltiltás mellékbüntetés, ezért a másodfokú bíróság a vádlottakat mellékbüntetésként tiltotta el a közügyektől.

Az elsőfokú bíróság az anyagi jogi rendelkezésekkel összhangban rendelkezett **az I.r. vádlott és a II.r. vádlottal** szemben egymillió forint erejéig a vagyonelkobzásról, azonban a rendelkezése nem

teljesen egyértelmű, ezért azt pontosítani kellett, miszerint a bíróság a vagyonekbezárt vádlottaként külön-külön egymillió forint erejéig tekinti elrendeltnek.

A Budapest Környéki Törvényszék a vádlottak feltételes szabadságra bocsátásának meghatározásakor nem a Btk.38.§ (2) bekezdés a) pontjában meghatározott törvényi fogalmi rendnek megfelelően határozott, ezért ennek pontosítása is szükséges volt.

Az elsőfokú ítélet járulékos rendelkezései túlnyomórészt törvényesek, azonban az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről való rendelkezés megváltoztatásra szorult.

Egyfelől az I.r és II.r. vádlottakat egyetemlegesen terhelő bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést a Be.338.§ (3) bekezdés első mondata alapján a másodfokú bíróság megváltoztatta és az elsőfokú bíróság által bűnösnek kimondott vádlottakat külön-külön kötelezte a bűnügyi költség viselésére, másfelől a bűnügyi költség összegéből levonta a jelen felülbírálattal nem érintett III.r. vádlott fizetési kötelezettségét érintő bűnügyi költséget.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét **I.r. vádlott** és a II.r. vádlottakkal szemben a Be.372.§ (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyebekben a fenti vádlottakkal szemben a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a Btk.92.§ (1), (2) bekezdése szerint rendelkezett az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú ítélet meghozataláig **I.r. vádlott** és a II.r. vádlottak által előzetes letartóztatásban töltött idő kiszabott szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról.

A nyilvános ülésen felvett adatok alapján a másodfokú bíróság kimondta, hogy a I.r. vádlott állandó lakóhellyel nem rendelkezik, továbbá feltüntette a II.r. vádlott - megváltozott utca nevű - állandó lakóhelyének címét.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be.381.§ (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2015. október hó 22. napján

Dr. Lassó Gábor sk.  
a tanács elnöke

Dr. Ujvári Ákos sk.  
előadó bíró

Dr. Révész Tamásné sk.  
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 15.B.132//2012/143. számú ítélete **az** I.r. és II.r. vádlottakkal szemben a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.360/2014/47. számú ítéletében írt változtatásokkal 2015. október hó 22. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2015. október hó 22. napján

Dr. Lassó Gábor sk.



a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:  
tisztviselő